

[Miljøministeren.]

fentligt møde, hvor alle interesserede har lejlighed til at fremkomme med indlæg og indsigelser.

Miljøstyrelsen har over for mig oplyst, at såvel kommunalbestyrelserne som amtsrådene har søgt at leve op til den i spildevandsbekendtgørelsen fastsatte tidstermin. Miljøstyrelsen har endvidere orienteret mig om, at styrelsen løbende holder sig underrettet om, hvordan behandlingen af spildevandsplanerne skrider frem, og at man er opmærksom på, at der ikke bør ske unødvendige forsinkelser af planernes behandling og godkendelse.

Når spildevandsplanerne er godkendt, kan de påklages efter reglerne i lov om miljøbeskyttelse, hvor klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Der er dog åbnet mulighed for, at miljøstyrelsen indtil 6 måneder efter en afgørelse kan se bort fra overskridelsen af klagefristen, når det af særlige grunde er undskyldeligt.

Tidsfristen for kommunerne er sat for at få et samlet overblik og for at fremme opnåelsen af tilfredsstillende miljøkvaliteter i vore vandområder. Tidsfristen for anken er sat, for at borgerne har en rimelig tid til at sætte sig ind i en afgørelse for at bedømme, om de kan acceptere den eller ønsker at anke den.

Situationen er altså den, at forsinkelse af kommunalbestyrelsernes plan automatisk medfører, at der gives en tilsvarende udsættelse af fristen for fremsættelse af borgernes indsigelse.

Thorndahl (FP):

Jeg vil gerne sige miljøministeren tak for svaret, der jo, pakket lidt ind, gik ud på, at de krav, man fra ministeriets side stiller til primærkommunerne, administreres særdeles lempeligt i forhold til de regler, som i samme bekendtgørelse gælder for borgerne.

I marts 1974, altså for 3 år siden, bestemte miljøministeren med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, at primærkommunerne senest 1. oktober 1976 skulle have udarbejdet en fuldstændig plan for spildevandsbortskaffelsen inden for de enkelte kommuners område. Kommunerne fik altså en tidsfrist på 2½ år til at udarbejde denne planlægning. Et halvt år efter har kun ca. halvdelen af kommunerne udarbejdet disse planer, og så vidt jeg er orienteret, vil adskillige kommuner overskride afleveringsfristen med op til 1 år.

Heroverfor står så, at borgerne efter be-

kendtgørelsens bestemmelser skal danne sig et indtryk af spildevandsplanerne og eventuelt gøre indsigelse imod dem i løbet af nogle få uger.

De politikere og den administration, der har ansvaret for udarbejdelsen af spildevandsplanen, er i alt væsentligt beskæftiget med opgaver inden for miljøministeriets sagsområde, og jeg forestiller mig egentlig, at når miljøministeriet fastlægger en tidsfrist på 2½ år til at udarbejde de kommunale spildevandsplaner i, sker det ud fra en nøje vurdering af, hvilke arbejdsbyrder der i øvrigt er pålagt kommunerne og i denne sammenhæng først og fremmest af miljøministeriet.

Nu udføres det arbejde, som staten pålægger kommuner og virksomheder, i alt væsentligt af funktionærer i denne forbindelse, og sagen viser, at de funktionærer, der arbejder inden for kommunerne, virker med et sikkerhedsnet, der er så stærkt, at det næsten er betydningsløst, hvad der er bestemt gennem lovgivningen, mens tilsvarende funktionærer, der arbejder i virksomhederne, på en helt anden måde skal tage de krav, der stilles i lovgivningen, alvorligt. En sådan forskelsbehandling er ganske upassende i et moderne samfund.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg vil kun gøre den bemærkning, at det, der sker, er, at borgerne får nøjagtig den samme frist i forhold til tidligere, i det øjeblik der sker en forsinkelse af kommunalbestyrelsens planer. Man kan beklage, at det har trukket ud over den 1. oktober 1976, men på den anden side må man også nok erkende, at der i de senere år er lagt store arbejdsbyrder på kommunerne; det skal også passes ind i den fysiske planlægning, og der er en række ting, der skal spille sammen. Det har betydet, at der visse steder har været vanskeligheder med rent arbejdsmæssigt at nå det.

En kategorisk fastholdelse af fristen, altså den 1. oktober 1976, ville efter min opfattelse have medført, at en del problemer skulle løses senere med større besvær, fordi kommunerne og amtsrådene så ikke havde fået den tid, der skulle til for at gennemarbejde planerne, så de kunne være endeligt færdige.

Thorndahl (FP):

Jeg er enig med miljøministeren i, at vore primærkommuner har store opgaver, men det er jo den tekniske forvaltning og det tekniske